

Verpleegkundigen hebben geen tijd voor troost en een praatje

Psychosociale zorg voor patiënten, zoals een praatje maken of troost bieden, blijft van alle verpleegkundige taken het vaakst liggen. Dat blijkt uit een studie naar onuitgevoerd verpleegkundig werk dat gepubliceerd is in *BMJ Quality and Safety*.

De wetenschappers onderzochten hoeveel verpleegkundige werkzaamheden niet worden uitgevoerd. Ze bekeken daarbij ook of er verbanden zijn tussen het niet toekomen aan werk en de werkomstandigheden van verpleegkundigen. Daarvoor gebruikten zij vragenlijsten ingevuld

door 33.659 verpleegkundigen uit 488 Europese ziekenhuizen.

De antwoorden laten zien dat verpleegkundigen met name geen tijd hebben voor het troosten en praten met patiënten:

53 procent van de ondervraagden gaf dat aan.

Ook het maken of updaten van verpleegplannen (42 procent) en het voorlichten van patiënten en familieleden (41 procent) schiet er nogal eens bij in. In Nederland ligt de hoeveelheid onuitgevoerd werk onder het Europees gemiddelde. Dat verpleegkundigen geen tijd hebben om met patiënten een praatje te maken, is een veelgehoord probleem, zegt Corine Jansen.

Zij is de eerste *Certified Listening Professional* in Nederland. Als 'patiëntenluisteraar' geeft ze onder meer trainingen aan verpleegkundigen in verpleeghuizen.

Deelnemers leren hoe zij hun patiënten, middenin de hectiek van alledag, toch het gevoel kunnen geven dat ze gehoord en gezien worden. 'Omdat verpleegkundigen het erg druk hebben, zijn ze heel handelingsgericht.

Vaak lopen ze 's morgens een kamer in, roepen "goedemorgen!" en trekken de gordijnen open of verrichten een andere handeling.

Vaak is er daarbij geen sprake van oogcontact. Hierdoor voelen patiënten of verpleeghuisbewoners zich vaak wat verloren.'

Tips van Corine Jansen: 'Het helpt al enorm als je bij het goedemorgen wensen even je hand op een schouder legt en oogcontact maakt. Dat geeft de ander het gevoel: je bent er even voor mij.

Ook kan een praatje van twee of drie minuten al een heel verschil maken. Nu hoor ik ook wel eens van verpleegkundigen: zelfs die drie minuten heb ik al niet. In dat geval kun je even je hand op de schouder van je patiënt leggen, hem of haar aankijken en vragen: heeft u behoefte aan een praatje? Als dat het geval is, beloof dan later op de dag even terug te komen als je op dat moment geen tijd hebt. Maar beloof het alleen als je het ook echt gaat doen.'

